Rok LI (51-szy) Warszawa, piątek 8 września 1944 Nr 45 (8014)

WOLNOŚĆ – RÓWNOŚĆ – NIEPODLEGŁOŚĆ

ROBOTNIK

WRN CENTRALNY ORGAN P.P.S.

Niech żyje rząd robotniczo-chłopski

Niech żyje Socjalizm!

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wyjaśnienie

Wczorajsza odezwa Rejonowego Delegata Okręgowego w sprawie zorganizowania wyprowadzenia z bombardowanego obszaru Warszawy kobiet, dzieci, starców i chorych została w wielu wypadkach mylnie zrozumiana przez ludność Warszawy. Zwrot o toczących się pertraktacjach w tej sprawie interpretowano jako podjęcie rozmów z niemieckimi władzami wojskowymi. W rzeczywistości chodzi tu o rozmowy natury technicznej, prowadzone pomiędzy polskimi władzami wojskowymi, cywilnymi i Polskim Czerwonym Krzyżem w sprawie zorganizowania ewakuacji wspomnianych grup ludności.

Żadne rozmowy z Niemcami nie są prowadzone. Walka trwa dalej. Wszyscy na swych placówkach i posterunkach.

Sytuacja w Warszawie

PAT donosi o ciężkich atakach niemieckich w rejonie śródmieścia i Powiśla, przyczem obie te dzielnice są jednocześnie obrzucane bombami lotniczymi i pociskami artyleryjskimi. W zachodniej części Warszawy wszystkie ataki niemieckie zostały odparte, podobnie jak w rejonie Królewskiej. Sytuacja na Powiślu była w dniu 6. b.m. poważna. W ciągu dnia 7. b.m. napór niemiecki od strony Powiśla został powstrzymany przez nasze wojska. Niemcy zostali wyparci z ul. Pierackiego, ul. Ordynacka jest terenem bezpańskim. Placówki polskie umocniły swe nowe pozycje. Podczas walk o Powiśle uszkodzony został naszym ogniem pociąg pancerny, który wyjechał z wiaduktu kolejowego i ostrzeliwał nasze pozycje. W dniu wczorajszym od godz. 17-ej trwało silne natarcie czołgów niemieckich na ul. Książęcą. Niemcy usiłują odciąć rejon Czerniakowa od pl. Trzech Krzyży i dzielnicy południowej. Po nieparzystej stronie Książęcej wzniecono pożary. Od strony Muzeum podpalono resztę budynków szpitala św. Łazarza. Inne natarcie niemieckie przeprowadzone zostało w rejonie Al. Sikorskiego. W wyniku walki czołg amunicyjny wyleciał w powietrze, drugi zaś został poważnie uszkodzony. Poległo 15 niemców, czyli załoga obu czołgów. Po naszej stronie byli tylko ranni.

W dniu 6. b. m. niemcy spalili gmach Konserwatorium Muzycznego przy ul. Ordynackiej. Na Mokotowie szpital Elżbietanek, przejęty przez P.C.K., został oznaczony emblematami Czerwonego Krzyża. Niemcy natychmiast urządzili specjalny nalot i spalili cały szpital.

Na Mokotowie oddziały nasze odniosły w dniu 6. b. m. szereg poważnych sukcesów, posuwając się w kierunku fortu Mokotowskiego, oczyszczając całkowicie Aleję Niepodległości i przekraczając linię ulic Rzewuskiego i Okęckiej. Opanowany został fort Dąbrowskiego. Przecięta też została niemiecka droga na Okęcie, która wiodła przez skrzyżowanie ulic Rakowieckiej i Niepodległości. W czasie ostatnich walk zdobyto kilka dział przeciwpancernych.

Walki w rejonie Pragi

Według doniesień Pata, od 5 września wieczorem odbywa się silna kanonada artyleryjska w rejonie Wawra i Anina. Na Pradze wybuchły wielkie pożary, wzniecone pociskami sowieckimi. W rejonie ul. Grochowskiej palą się Państwowe Zakłady Telekomunikacyjne i Państwowe Zakłady Optyczne. Dalsze wielkie pożary zauważono na Saskiej Kępie i na Grochowie. Stwierdzono, że Niemcy w szeregu miejsc wysadzają wał miedzyszyński.

Nad Warszawą dają się zaobserwować od kilku dni coraz częstsze loty wywiadowcze lotnictwa sowieckiego, przyczem wielokrotnie dochodziło do starć z myśliwcami niemieckimi; czynna była również artyleria przeciwlotnicza.

Epopea Starego Miasta

Radio Londyńskie podaje na zasadzie informacyj generała Bora treść zdobytego przez A.K. rozkazu niemieckiego generała Reinhardta z dn. 18. sierpnia, dotyczącego planu opanowania zachodniego brzegu Wisły od mostu Kierbedzia do Żoliborza. W natarciu tym wzięły udział: 1 batalion piechoty, 2 bataliony saperów, 20 tygrysów, 20 dział, 50 Goliatów, 6 dział 65 mm., moździerze najnowszego typu, pluton miotaczy min i płomieni oraz pociąg pancerny. 2 inne kolumny niemieckie uderzały od pl. Zamkowego i Powiśla. Mimo tak ogromnych sił Armia Krajowa odparła wszystkie ataki niemieckie i jeszcze przez 14 dni broniła Starego Miasta.

Zajęcie Ostrołęki i Wołomina

Wojska sowieckie w swym marszu na Prusy Wschodnie zajęły Ostrołękę nad środkową Narwią, około 50 km od granicy Prus Wschodnich. Oddziały sowieckie przeszły Narew w licznych punktach i oczyściły prawie w całości wschodni brzeg tej rzeki z wojsk niemieckich. Na froncie warszawskim zajęty został Wołomin o 15 km od Warszawy. (O zajęciu Wołomina Moskwa donosi powtórnie, widocznie więc był on odbity przez Niemców).

W Rumunii wojska sowieckie zajęły Turnul Severin nad Dunajem oraz Kladowo na granicy jugosłowiańskiej o 170 km od Belgradu. Rosjanie osiągnęli granicę jugosłowiańską po przekroczeniu ostatnich 100 km terytorium rumuńskiego w jeden dzień.

Przed szturmem na Niemcy

Koncentracja wojsk sojuszników przed linią Zygfryda prowadzona jest nadal, przyczym wojska amerykańskie idące z południa Francji wzdłuż północnej granicy szwajcarskiej uwolniły Besancoit i doszły na odległość 45 km od Belfort w południowej Alzacji. Patrole amerykańskie operowały już na terytorium Rzeszy. W Belgii oddziały amerykańskie, które przekroczyły Mozę, zajęły Gandawę. W północnej Francji Boulogne, Calais i Dunkierka są otoczone, a wojska polskie zajęły Ypres w północnej Belgii. We Francji walczą polskie oddziały powstańcze w wielu punktach kraju. Działają one w ścisłym porozumieniu z francuską armią krajową.

We Włoszech wojska kanadyjskie wywalczyły sobie drogę do Rimini, docierając na 5 km od tego miasta. Na północ od Florencji sojusznicy zajęli Prato i przecięli drogę Prato-Lucca.

Losy polskiego memorandum

Londyn donosi na podstawie informacyj z Moskwy, że memorandum rządu polskiego, dotyczące porozumienia z Rosją sowiecką i Polskim Komitetem Wyzwolenia Narodowego, zostało przesłane do Lublina, gdzie przebywa wspomniany Komitet. Przypominamy, że memorandum polskie było doręczone Moskwie przed dziesięcioma dniami i że do dnia dzisiejszego rząd nie otrzymał na nie żadnej odpowiedzi...